

FRANJEVAČKA CRKVA
SV. IVANA KRSTITELJA U ZEMUNU
TJEDNE OBAVIJESTI
GODINA IX. broj 438 14. lipnja 2020.

11. NEDJELJA KROZ GODINU (A)

DOZVA DVANAESTORICU SVOJIH UČENIKA I POSLA IH.

U ono vrijeme: Kad Isus ugleda mnoštvo, sažali mu se nad njim jer bijahu izmučeni i ophrvani kao ovce bez pastira. Tada reče svojim učenicima: »Žetve je mnogo, a radnika malo. Molite dakle gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju.«
Dozva dvanaesticu svojih učenika i dade im vlast nad nečistim dusima: da ih izgone i da liječe svaku bolest i svaku nemoć. A ovo su imena dvanaestorice apostola: prvi Šimun, zvani Petar, i Andrija, brat njegov; i Jakov, sin Zebedejev, i Ivan,

brat njegov; Filip i Bartolomej; Toma i Matej carinik; Jakov Alfejev i Tadej; Šimun Kananaj i Juda Iškariotski, koji ga izda. Tu dvanaesticu posla Isus uputivši ih: »K poganima ne idite i ni u koji samarijski grad ne ulazite! Pođite radije k izgubljenim ovcama doma Izraelova! Putom propovijedajte: 'Približilo se kraljevstvo nebesko!' Bolesne liječite, mrtve uskrisujte, gubave čistite, zloduhe izgonite! Besplatno primiste, besplatno dajte!«

Mt 9, 36 - 10, 8

BEZ ISUSA SMO KAO OVCE BEZ PASTIRA

Gospodine Isuse! Hvala ti za sve što činiš kao Dobri pastir svojih ovaca u tijeku svoga zemaljskog života. Hvala ti što si imao sućuti, pažnje i neizrecivo puno ljubavi prema svojim i dao si život svoj za one koje ti je Otac povjerio. Hvala ti, Isuse, što nisi mogao ostati ravnodušan prema svim potrebama svojih učenika i naroda koji je oko tebe stajao.

Ipak, Isuse, danas ti na osobit način želimo reći hvala što si svoju blagoslovljenu prisutnost htio produžiti u vrijeme i prostor, i to ne samo u nedohvatljivoj tajni svoje proslavljene uskrsne novosti, nego u novosti svoje ljubavi kojom se i danas nama daješ u opipljivim i vidljivim znakovima s garancijom da si ti iza svakog tog znaka i da se ti kriješ u svakom tom znaku.

Zato ti, Isuse, danas zahvaljujemo na kruhu i vinu i na svakom kruhu i vinu naših oltara. To je hrana za mnoštvo, za narod, za one koji su tvoji, nad kojima si se ti jednom zauvijek sažalio i ostavio si svojoj Crkvi taj dragocjeni dar da njime raspolaže u sve dane do svršetka svijeta. Hvala ti na znaku vode, kojim i danas pereš ljude i na taj ih način preobražavaš u djecu nebeskog Oca, u članove tvoje Crkve, čiste od istočnog

grijeha i sposobne da na sebi nose pečat tvoga Duha. Hvala ti na svemu tome, Isuse, koji si želio svojoj Crkvi ostaviti takve znakove svoje prisutnosti.

Ipak, Gospodine Isuse, na osobit ti način danas želimo zahvaliti na daru svetog reda, na pastirima Crkve, na svećenicima i službenicima tvoga naroda. Hvala ti što si u krhku posudu ljudskog bića sakrio tajnu svoje neizrecive ljubavi. Hvala ti, Isuse, što si se usudio svoju dobrotu

sakriti i otkrivati kroz znak ljudske osobe, kroz lik svećenika, čovjeka, pomazanika, izabranika duše tvoje, brata i suputnika ljudi. Hvala ti, Isuse, što si se usudio u osobu slabog ljudskog bića staviti sebe, jer si povjerio čovjeku neizrecive tajne svojih sakramenata. Čovjek po tom sakramentu smije raspolagati

neizrecivim darovima i drugima ih dijeliti. Hvala ti, Isuse, na pastirima Crkve, koji to mogu i smiju biti samo zato, jer si im ti, Dobri pastiru, dao punomoć i snagu za tu službu u tvome narodu i jer si ti imao dovoljno povjerenja u svakog nositelja te neizrecive vlasti i službe.

Molimo te, Isuse, za sve svećenike, za župnike i ispovjednike, za djelatelje tvojih tajni i predvoditelje euharistijskih slavlja, za sve pastire tvoje Crkve. Osobito budi bliz svojom ljubavlju ovogodišnjim mladomisnicima koji će zakoračiti u život samoprijegornog darivanja i ljubavi. Daj da tvoji službenici jednako rasipno i velikodušno daju, kao što si i ti činio u svojem zemaljskom životu. I neka te u njima i kroz njih mnogi otkriju u svojoj sredini.

fra Zvezdan

ZAŠTO JE LIPANJ POSVEĆEN SRCU ISUSOVU?

Pobožnost prema Presvetome Srcu predstavlja veliki povijesni izražaj pobožnosti Crkve prema Isusu Kristu, svome Zaručniku i Gospodinu. Ona zahtijeva temeljni stav koji se sastoji od obraćenja i zadovoljštine, ljubavi i zahvalnosti, apostolske zauzetosti i posvete prema Kristu i njegovu spasenjskome djelu.

Lipanj je pobožnost novijeg datuma. Nije tako stara kao svibanjska, koja datira još od bl. Henrika Suzo (+1365), a kao javna pobožnost održana je prvi put 1784. u Ferrari, u Italiji. Jednoga svibanjskog jutra u prvoj polovici 19. st. molila se iza svete pričesti dobra, nevina duša – Anđelka od svetog Križa u zavodu Naše Gospe u Parizu. Molila je od Isusa milost da je prime u „Zbor Marijine Djece“. Dok je pobožno molila, Duh Sveti

joj nadahnu korisnu misao. U mladenačkoj duši pobožne Anđelke pojavi se pitanje: Zašto ne bismo mogli imati jedan mjesec u godini, koji bi bio posvećen Srcu Isusovu, kad već imamo mjesec posvećen Majci Božjoj?

Ovu plemenitu misao priopći Anđelka svojoj poglavarici, koja to spomene pariškom nadbiskupu. Njemu se ovaj prijedlog neobično svidio, pa stoga i dopusti 1834. godine, da se u njegovoj nadbiskupiji lipanj posveti Srcu Isusovu. Gesta pariškog nadbiskupa djelovala je pozitivno i na ostale njegove istomišljenike, pa je lipanjska pobožnost počela osvajati katolički svijet. Kroz kratko vrijeme pobožnost Srcu Isusovu obuhvatila je čitavu Katoličku Crkvu. Papa Pijo IX. podijelio je 1873. posebne oproste onima koji obavljaju lipanjsku pobožnost na čast Srca Isusova. To isto učinio je 8. VIII. 1906. sv. Pijo X.

Pobožnost Isusovu Srcu nosi na sebi pečat najviših odobrenja, jer „sve stranice Sv. Pisma ne govore nam drugo, nego da treba obnoviti naše srce ...

KAD ISUS UGLEDA MNOŠTVO

Isus vidi, Isus gleda, Isus promatra. O tome nam stalno pričaju evanđelja. Način viđenja, gledanja, promatranja očigledno je duboko prodirao u čovjeka. U svome viđenju i gledanju Isus se naginje k njima i susreće ih. On je jačao njihovo životno pouzdanje, oduševljavao njihovu životnu nadu i darivao im je novu životnu kvalitetu. To iskustvo oni su davali dalje. "Kad Isus ugleda mnoštvo..." Čim Isus vidi, ljudi su tada u njegovom pogledu. On zamjećuje sve što njih pokreće. Čim Isus vidi, otvaraju se srca ljudi i oni mu pokazuju što ih pritišće, što ih boli i što ih muči. Oni mu pružaju svoj napušteni i prljavi, svoj izmučeni i umorni, svoj bespomoćni život. Oni upućuju njega na svoj često puta u osnovi nerođeni život. Stoga ljudi dolaze pred Isusa kao ovce koje nemaju pastira. U toj slici Isus izlaže što na sebe preuzima.

To što Isus vidi, pokreće ga, mijenja ga, mijenja njegov životni osjećaj. Tu se kaže: "Kad Isus ugleda mnoštvo, sažali mu se nad njim." To što Isus vidi, pogađa ga i vodi ga do velike geste sudjelovanja i suosjećajne solidarnosti prema pogođenima. Budući da je Isus čovjek, čovjek kao ni jedan drugi, on se u ovoj priči punoj bola uživljava i dopušta da i njega zahvati bol. Ali ne ostaje na tome. "Samilost" i "žaliti za nekim" za njega znači, tako postupati da on ljudima omogućava drugačiji život za čovjeka.

fra Jozo Župić

IZ KATOLIČKOG KALENDARA

PONEDJELJAK, 15. lipnja

Amos, Vid, Vito, Toma, Germana

UTORAK, 16. lipnja

Auro, Zlatko, Zlata, Aurelije, Beno

SRIJEDA, 17. lipnja

Diogen, Inocent, Rajner, Petar, Laura

ČETVRTAK, 18. lipnja

Marko, Marcelijan, Paula, Amando

PETAK, 19. lipnja

PRESVETO SRCE ISUSOVO,

Romuldo, Gervazije, Protazije, Deodat

SUBOTA, 20. lipnja

Prečisto Srce Marijino, Margareta, Naum
Ohridski, Florencija

NEDJELJA, 21. lipnja

12. NEDJELJA KROZ GODINU

www.franjevci-zemun.com tel. 011 / 2198134

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 18 sati. Radnim danom u 18 sati.

Ponedjeljkom **nema** svete mise.